№ 49 (381). Rok III. Warszawa, 1 marca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 20 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 49-go.

USTAWA

z dnia 27 stycznia 1922 r.

w przedmiocie zmiany i uzupełnienia niektórych przepisów obowiązującego w b. Królestwie Polskiem kodeksu cywilnego z 1825 r. oraz ustawy postępowania cywilnego, dotyczących nieobecnych i zaginionych.

Art. 1.

Kodeks cywilny polski z 1825 r. ulega zmianom następującym:

§ 1. Tytuł III księgi I kodeksu otrzymuje brzmienie następujące:

TYTUŁ III.

O NIEOBECNYCH.

Dział I.

O opiece nad majątkiem osób nieobecnych.

36. Dla zachowania praw i majątku, pozostawionego przez osobę nieobecną, sąd mocen jest, na żądanie prokuratora lub też stron interesowanych, wyznaczyć kuratora, jeśli nieobecny nie pozostawił pełnomocnika i bądź niewiadomy jest z pobytu swego, bądź też doznaje trwałej przeszkody co do powrotu lub dopilnowania swych praw.

37. Gdyby nawet osoba nieobecna pozostawiła pełnomocnika, sąd mocen jest wyznaczyć kuratora w w przypadkach, wskazanych w poprzednim artykule, jeśli pełnomocnik dokonywa zarządu majątkiem z krzywdą dla interesów nieobecnego.

38. Prawa i obowiązki kuratora określi sąd, który go ustanawia.

39. Prokurator obowiązany jest czuwać nad dobrem nieobecnego

40. Decyzja o wyznaczeniu kuratora majątku nieobecnego będzie uchylona z chwilą, kiedy nieobecny sam będzie mógł dopilnować swych interesów, lub też w razie jego śmierci, lub uznania go za zmarłego.

Dział II.

o skutkach nieobecności.

41. Nieobecny, którego życie i pobyt nie są wiadome, będzie poczytany za zaginionego. Na skutek żądania sąd mocen jest taką osobę nieobecną uznać za zaginioną; wszakże takie wyrzeczenie nie jest konieczne do późniejszego uznania tej osoby za zmarłą.

42. Gdy mąż zaginął, natenczas, chociażby pozostawił pełnomocnika, żona aż do jego powrotu sama ma zarząd i użytkowanie także tego swego majątku, który pozostawał podług prawa lub umów, między małżonkami zawartych, pod zarządem lub użytkowaniem męża. Do wszystkich innych czynności, dotyczących tego majątku, potrzebuje upoważnienia sądowego.

43. Jeżeli mąż zaginął, zostawiając małoletnie dzieci, ze wspólnego małżeństwa pochodzące, matka mieć będzie dozór nad niemi i używać będzie wszystkich praw męża co do wychowywania dzieci i zarządzania ich majątkiem.

44. Jeżeli w czasie zaginienia ojca matka już nie żyła, lub po zaginieniu umarła, urządzona będzie nad dziećmi opieka tymczasowa.

45. To samo zachować należy w przypadku, gdy małżonek, który zaginął zostawi małoletnie dzieci z poprzedzającego małżeństwa.

Dział III.

o uznaniu osób zaginionych za umarłe.

46. Zaginiony może być uznany za zmarłego, jeśli od lat dziesięciu niema żadnych o życiu jego wiadomości.

Decyzja w tym wypadku nie może nastąpić przed upływem roku kalendarzowego, w którym zaginiony ukończyłby trzydziesty pierwszy rok życia.

47. Zaginiony, który ukończyłby siedmdziesiąty rok życia, może być uznany za zmarłego, jeśli od lat pięciu niema żadnej o życiu jego wiadomości.

48. Określony w artykułach 46 i 47 dziesięcioletni, względnie pięcioletni okres czasu rozpoczyna się z upływem roku kalendarzowego, w którym zaginiony wedle zebranych wiadomości niewątpliwie jeszcze żył.

Jeśli w tym okresie czasu państwo znajdowało się na stopie wojennej, uznanie za zmarłego nie może nastąpić przed upływem dwóch lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wojna ukończona została.

49. Kto w czasie wojny przebywał na obszarze działań wojennych w miejscu, gdzie zaszły szczególne wydarzenia, jak bitwa, ostrzeliwanie i t. p., albo też przez władze wrogiego obozu ujęty, lub wogóle przez osoby, należące do siły zbrojnej, na wolności osobistej ograniczony został i od tego czasu zaginął bez wieści, dalej kto, jako członek siły zbrojnej lub należący do jej orszaku, brał udział w wojnie i jako taki w czasie wojny zaginął bez wieści — może być uznany za zmarłego po upływie lat dwóch, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wojna ukończona została.

50. Kto znajdował się na rozbitym statku lub w innem bliskiem niebezpieczeństwie śmierci i od tej chwili zaginął bez wieści — może być uznany za zmarłego po upływie lat dwóch, licząc od dnia wydarzenia, które wywołało niebezpieczeństwo dla życia zaginionego.

51. Rozbicia się statku w braku przeciwnego dowodu domniemywać się należy, jeśli statek nie dobił do miejsca swego przeznaczenia, lub też nie wrócił, w wypadku, gdy nie miał pewnego celu podróży, a od ostatniej o nim wiadomości trzy lata upłynęły.

Za dzień rozbicia się statku poczytany będzie ostatni dzień teego czasokresu.

52. Uznanie zaginionego za zmarłego stwarza domniemanie, że zaginiony umarł w dniu, określonym w decyzji, uznającej go za zmarłego.

Za taki dzień, w braku przeciwnych danych, należy przyjąć:

1) w wypadkach, określonych w art. 46 i 47, koniec roku kalendarzowego, po upływie którego uznanie za zmarłego stało się dopuszczalne,
2) w wypadku, wskazanym w art. 49, koniec roku, w którym wojna zakończona została,
3) w wypadku, określonym w art. 50, dzień, od którego wskazany w tym artykule okres czasu ma być liczony.

53. Jeśli czas śmierci zaginionego ustalony został datą dnia, wówczaz koniec tego dnia za chwilę śmierci poczytany będzie.

54. Wdrożenia postępowania o uznanie osoby zaginionej za zmarłą może żądać każdy, w wyrzeczeniu jej śmierci zainteresowany.

55. Dopóki osoba zaginiona nie została uznana za zmarłą, w braku przeciwnego dowodu domniemywać się należy, że żyła aż do czasu, który w myśl art. 52 za dzień smierci poczytany być win:en.

Dział IV.

O skutkach uznania osobych zaginionej za zmarłą.

56. Uznanie osoby zaginionej za zmarłą powoduje wszystkie skutki prawne rzeczywistej śmierci, nie uprawnia jednak jeszcze pozostałego małżonka do zawarcia nowego związku małżeńskiego. O dopuszczalności takiego związku decyduje właściwa władza.

57. Uznanie osoby zaginionej za zmarłą nie wyklucza dowodu przeciwnego, a jeśliby uznany za zmarłego żył jeszcze lub też zmarł w innym czasie, strony interesowane lub osoba uznana za zmarłą, a jeśli tego wymaga interes publiczny, także prokurator—mogą żądać sprostowania lub też uchylenia odnośnej decyzji.

58. Osoba, uznana za zmarłą, jeśli się zjawi, lub byt jej dowiedziony będzie, mocna jest odebrać majątek swój w stanie, w jakim się znajduje, oraz szacunek przedmiotów pozbytych, lub przedmioty za tenże szacunek nabyte.

Przedawnienie tego rodzaju żądań nie może nastąpić przed upływem roku od dnia, kiedy osoba powyższa otrzymała wiadomość o decyzji, uznającej ją za zmarłą.

§ 2. Art. 59—70 i 135 kodeksu zostają uchylone.

Art. 2.

Oddział XX działu IV tytułu II księgi V, obowiązującej w b. zaborze rosyjskim ustawy postępowania cywilnego otrzymuje brzmienie następujące;

Oddział XX.

1) O postępowaniu w sprawach, dotyczących opieki nad majątkiem osób nieobecnych.

Art. 1775. Do wyznaczenia kuratora dla ochrony praw i majątku osób nieobecnych oraz do uznania ich za zaginione właściwy jest sąd okręgowy, w którego okręgu znajduje się majątek, pieczy wymagający, względnie sąd, wskazany w art. 1777.

Art. 1776. Żądanie uznania osoby nieobecnej za zaginioną można postawić, bądź w prośbie o wyznaczenie kuratora, bądź też odrębnie. Sprawy, dotyczące majątku osób nieobecnych lub uznania ich za zaginione, rozstrzygane będą po wysłuchaniu wniosku prokuratora.

Art. 1776[1]. O wyznaczeniu kuratora nieobecny zawiadomiony będzie w sposób, wskazany w art. 293—298.

2) O postępowaniu w sprawach o uznanie osób zaginionych za umarłe.

Art. 1777. Sprawy o uznanie osoby zaginionej za zmarłą należą do właściwości sądu okręgowego, w którego okręgu zaginiony miał swe ostatnie stałe miejsce zamieszkania, a co do obywateli Państwa Polskiego, którzy w kraju stale nie mieszkali, właściwy będzie sąd okręgowy w Warszawie.

Art. 1777^{1}. Prośba o wdrożenie postępowania może być podana sądowi nie wcześniej, niż na rok przed dniem, w którym uznanie osoby zaginionej za zmarłą stanie się dopuszczalne, a w wypadkach, określonych w art. 50 kodeksu cywilnego polskiego, nawet i bezzwłocznie po wydarzeniu, które wywołało, niebezpiecześstwo dla życia zaginionego.

Art. 1777^{2}. Sprawy te rozstrzygane będą po wysłuchaniu wniosku prokuratora.

Art. 1777^{3}. Po sprawdzeniu wiarogodności przytoczonych faktów i zasadności żądania sąd zarządzi dokonanie ogłoszeń o wdrożeniu postępowania, a zarazem przeprowadzi przez jednego ze swych członków należyte dochodzenie z urzędu celem wyświetlenia wszystkich decydujących okoliczności.

Art. 1777^{4}. Sąd nie jest krępowany wnioskami dowodowemi stron; może poza środkami i dowodami, przewidzianemi w ustawie post. cyw., zarządzić także przesłuchanie osób interesowanych bez względu na to, czy biorą one udział w sprawie.

Osoby interesowane, biorące udział w sprawie badane będą z zachowaniem przepisów, obowiązujących przy badaniu świadków.

Osoby, wezwane do przesłuchania, które się mimo dwukrotnego wezwania nie stawiły, mogą być po uprzedniem zagrożeniu sprowadzone pod przymusem.

Art. 1777^{5}. Osoby interesowane mogą w każdem położeniu sprawy wyrazić życzenie wzięcia w niej udziału (art. 663 u. p. c.).

Wskutek takiego oświadczenia osoba interesowana uzyskuje prawa strony w procesie, niezależnie od tego, czy wnioskodawca żądanie swe popierać będzie.

(d. c. n.).

DZIAŁ POLICYJNY.

Pochwała.

Komendant P. P. udziela pochwały posterunkowemu 12 kom. Józefowi Gieryszewskiemu za energję i przytomność umysłu, dzięki czemu pożar został przez niego w zarodku ugaszony. (R. Dz. n-r 47).

Księgosusz.

Stosownie do p. II rozkazu Komendy Głównej z dnia 24 stycznia r. b. № 150 Komendant P. P. podaje do wiadomości, że księgosusz w Polsce zupełnie wygasł, wobec czego z dniem 1 stycznia r. b. zniesione zostały kordony weterynaryjne a przydzieleni do kordonów funkcjonarjusze policji zostali użyci do ogólnej służby policyjnej. (Rozk. Dz. n-r 47).

KRONIKA.

UCHWAŁY RADY WSPÓŁDZIELCZEJ.

Biuro prasowe ministerstwa skarbu podaje do wiadomości: Państwowa Rada współdzielcza na ostatniem posiedzeniu uchwaliła przewidziane przez ustawę instrukcje, dotyczące: 1) dokonywania rewizji współdzielni oraz sporządzenia sprawozdań rewizyjnych; 2) rejestru członków współdzielni i przerachowywania deklaracji; 3) sposobu sporządzania przez współdzielnie sprawozdań rocznych.

Odnośne uchwały i instrukcje zostały opublikowane w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu" nr. 5 z dnia 20 lutego 1902 r. pod pozycją 92.

W myśl ustawy i instrukcji rewizyjnej może być powierzona związkom rewizyjnym, wyższym jednostkom samorządowym, organizacji zawodowych rewidentów, wreszcie także osobom, wyznaczonym przez przewodniczącego Rady współdzielczej z listy rewidentów, zatwierdzonej przez tę radę.

Warunki, pod któremi kandydaci ubiegać się mają o powieżenie im rewizji, zawarte są we wspomnianej wyżej instrukcji rewizyjnej, przepisy zaś, normujące wynagrodzenie rewidentów — w instrukcji, ogłoszonej nr. 18 „Dziennika ministerstwa skarbu" z dnia 20 maja 1900 r. poz. 214.

Biuro Rady Współdzielczej mieści się w gmachu Ministerstwa skarbu przy ul. Rymarskiej nr. 3—5.

PŁACENIE DANINY.

Biuro prasowe ministerstwa skarbu podaje do wiadomości: Wobec zażaleń na rzekome trudności przy spłacaniu daniny, ministerstwo skarbu stwierdza, że trudności wynikają nie z winy skarbu, lecz samych płatników. Pomimo bowiem, że pierwszy termin płatności trwa 4 tygodnie, większość płatników odkłada spłacanie daniny na tydzień ostatni i aczkolwiek kasy czynne są od godziny 9 rano, płatnicy zjawiają się tłumnie dopiero o 12-ej i uniemożliwiają przez to urzędnikom sprawne wykonywanie czynności. W takich warunkach nawet 50 kas nie byłoby w stanie należycie funkcjonować.

Z MINISTERSTWA ZDROWIA PUBLICZNEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Rumunji zawiadomiło Poselstwo Polskie w Bukareszcie w notach werbalnych z dnia 22 grudnia 1921 r. Nr. 50332, z dnia 27 grudnia 1921 r. Nr. 50989 i z dnia 28 grudnia 1921 r. Nr. 51188, że z powodu stwierdzenia wypadków dżumy gruczołowej w Torre Annunziata, w Rodi i Wenecji (Włochy) wstęp do Rumunji pasażerów i towarów z Torre Annunziata od 23 grudnia, zaś z Rodi i Wenecji od 26 grudnia został dozwolony jedynie przez porty Constanza i Giurgiu (Ramadan), w których statki wolne od zakażenia, podejrzane i zakażone, załoga, pasażerowie i towary, pochodzące z Rodi i Wenecji, będą poddane zabiegom, przewidzianym w Międzynarodowej Konwencji Sanitarnoj, zawartej w Paryżu w roku 1912.

W miejscu przeznaczenia podróżni będą poddani obserwacji lekarskiej w ciągu dni siedmiu.

Wstęp masowy robotników, emigrantów, włóczęgów i t. p. jest wzbroniony.

Natomiast ograniczenia względem przybywających do Rumunji pasażerów i towarów z Neapolu i Katanji, zakomunikowane w notach ministerjalnych z 30 listopada i 12 grudnia Nr. 44981 i 48262, zostały przez Rząd Rumuński odwołane.

NA POMOC DLA ZDEMOBILIZOWANYCH OFICERÓW.

Na posiedzeniu dnia 27 b. m. Rada ministrów na wniosek ministra spraw wojskowych uchwaliła wyasygnować obywatelskiemu komitetowi pomocy dla zdemobilizowanych oficerów 20 miljonów marek polskich na rzecz prowadzonej przez komitet ten akcji. Następnie uchwaliła wniosek w sprawie uposażenia osób wojskowych, przyznała jednorazowy dodatek wiosenny wszystkim funkcjonarjuszom państwowym w wysokości 40 procent zwykłych poborów miesięcznych, przyjęła kilka innych drobnych wniosków, dotyczących położenia pracowników państwowych i poleciła ministerstwu skarbu przyspieszenie opracowania ustawy o dodatku za lata służby. Wreszcie uchwaliła projekt ustawy o kontroli parlamentarnej nad długami państwa i projekt ustawy o zwiększeniu emisji serji III-ej biletów skarbowych.

PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI.

Magistrat postanowił przystąpić niezwłocznie do prac około wymiaru podatku od nieruchomości na zasadzie przepisów statutu z roku 1919, oraz do sporządzenia ksiąg bierczych tego podatku i rozesłania nakazów płatniczych.

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Słomka Marjanna, Nowomiejska 12.	1297-3	Znamierowska Czesława, Złota 30.	8-3	Szydziak Józef, Kolejowa 41.	3-1
Maliniak Hersz, Nalewki 47.	9-3	Burman Chaim-Wulf, Miła 28.	4-3	Nowakowska Marjanna, Żórawia 41.	4-1
Grzeszczak Rozalja, Al. Jerozolimskie 84.	301-3	Borensztein Szlama, Nowolipie 23.	1325-2	Kołtuniak Ryszard, Topiel 18.	5-1
Izygzon Pinches, Nowolipie 65.	2-3	Brabander Joanna, Mokotowska 57.	6-2	Frydlop Mordcha, Ostrowska 4.	6-1
Miłek Czesława, Miedziana 13.	3-3	Grosbart Jankiel, Nowolipie 51a.	7-2	Gorinberg Izrael, Pawia 10.	7-1
Rotenberg Hersz, Ogrodowa 2.	4-3	Bromberg Józef, N.-Dzika 4.	9-2	Kutner Szlama-Załe, Przejazd 13.	8-1
Rotenberg Icek, Ogrodowa 2.	5-3	Krawczyńska Adela, Sienna 88.	32-2	Witke Adolf, Mostowa 14.	50-1
Węgiel Izrael, Żelazna 52.	7-3	Gano Adela, Żelazna 16.	5-2	Ismach Hersz, Dzielna 43.	1-1
Krasowska Alina, Nowy-Swiat 12.	9-3	Erlich Szlama-Chaim, N. Karmelicka 16.	6-2	Weiserts Cypra, Ceglana 7.	4-1
Ferder Izaak-Majer, Twarda 26.	10-3	Szajer Arnold, Dzielna 73.	7-2	Dawidowicz Icchok-Josef, Dzielna 18.	7-1
Marczyński Wacław, Brzeska 5.	2-3	Makowecka Stefanja, S-to Jerska 38.	1339-1	Tomczyk Marja, N.-Dzika 6.	8-1
Jabłońska Julja, Targowa 51.	3-3	Kacperski Wacław, Pawia 84.	40-1	Ryndzuńska Szejna-Rochma. Sienna 8.	62-1
Prażan Symcha-Binen, Pańska 49.	4-3	Kliks Olga, Czerniakowska 54.	1-1	Bludziusz Leokadja, Staszica 5.	4-1
Prażan Aleksander, Pańska 49.	5-3	Tywonek Marja, Kolejowa 41.	2-1	Włodarczyk Jan, Chmielna 112.	7-1

Zgubiono paszport i kartę powołania Gałeckiego Wacława, Wołomin. 1296-3

Zgubiono kartę zwolnienia, legitymację tragarską, kartę wyrobniczą i kartę pośrednictwa pracy, Maroszka Adama, Dobra 16. 1298-3

Zgubiono odroczenie służby wojskowej Dubieckiego Zbigniewa, Marszałkowska 60. 1300-3

Zgubiono paszport i kartę powołania Radzymińskiego Herca, Sapieżyńska 8. 1306-3

Zgubiono kartę zwolnienia Sidły Stanisława, Hrubieszowska 10. 308-3

Zgubiono kartę powołania Grünbauma Szmula, Elektoralna 20. 311-3

Skradziono paszport wyd. przez Konsulat Polski w Holandji i akt ślubny Gutwisth Chai Ryfki, Nalewki 33 m. 22. 1316-3

Pisarski Bartłomiej, Potocka 12, zgubił paszport i legitymację nocną wydaną przez Zarząd sieci wodociągów. 1317-3

Zgubiono kartę zwolnienia Korenblita Nusyna, Nalewki 45. 1319-3

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Mądrego Jana, N. Stalowa 4. 1320-3

Zgubiono paszport zagraniczny Szychter Rywki, Nowolipki 19 m. 18. 1321-3

Zgubiono kartę podróży i zaświadczenie policji wydane w Równie Halperna Joska, Chłodna 42. 1322-3

Zgubiono tymcz. zaświadczenie demobilizacyjne Rzymskiego Władysława, Ogrodowa 49. 1323-3

Zgubiono kartę demobilizacyjną Holewy Stanisława, Freta 33. 1328-2

Zgubiono paszport familijny wyd. we Włodawie na im. Rachmila i Frejdy Trojanowskich, ul. Dobra 51. 1330-2

Skradziono paszport, kartę powołania i 1 akcję cukrowni Brześć Kujawski, Meklenburga Artura — Chmielna 56. 1331-2

Zgubiono paszport zagraniczny N-r 21383 Rodziewicza Jerzego, ul. Mirowska 1. 1333-2

Zgubiono kartę powołania Zylberberga Chila-Altera, Łódź. 1334-2

Zgubiono numer dorożkarski plecowy 1125 Załęskiego Mikołaja, Sienna 76. 1338-1

Zgubiono książkę inwalidzką i tymcz. zaświad. zwolnienia z wojska Lewi Pinkusa, Nowe-Miasto 1.

Zgubiono kartę demobilizacyjną Turkowa Majera-Wolfa, Pańska 60. 1352-1

Skradziono paszport zagraniczny Harra Wilhelma Marjana, Leszno 36. 1355-1

Skradziono tymczasowy dowód osobisty wraz z prawem stałego pobytu w Warszawie, legitymację urzędniczą Minst. Pr. i Op. Społecznej, legitymację Związku Artystów Scen Polskich, i bilety wolnego wejścia do teatrów: Wielkiego, Dramatycznego, „Nietoperza" i Nowego wydane na imię Walerego Jastrzębca Rudnickiego, Emilji Plater n-r 8 m. 46. 1356-1

Zgubiono kartę pobytu Czernego Józefa, Pelcowizna, Chełmińska 1. 1359-1

Zgubiono kartę pobytu Czernego Bogumiła, Pelcowizna — Chełmińska 1. 1360-1

Zgubiono kartę pobytu Czernego Stanisława i miljonówkę 1.853.800, Chełmińska 1. 1361-1

Zgubiono paszport zagraniczny wyd. przez Starostwo Kaliskie Rozena Chilarego, Złota 25. 1363-1

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Styczyńskiego Władysława, Zawiszy 35. 1365-1

Zgubiono poświadczenie obywatelstwa polskiego wyd. przez Kom. Rządu N-r 3505 na imię Karola Ostrowickiego, Ułańska — koszary. 1366-1

Redaktor J. Piewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 60-20.